

Suomen Neuropsykoterapiayhdistys ry, 27.10.2019, Jaana Sarajuuri

In memoriam Leonard Diller,

Professor emeritus, PhD (1924-2019)

Prof. emer. Leonard Diller kuoli 16. elokuuta 2019 kotonaan New Yorkissa. Hän oli kuntoutuspsykologian ja neuropsykologisen kuntoutuksen pioneeri, jonka elämän mittaiset saavutukset ovat määrittäneet näitä erikoisaloja.

Leonard Diller syntyi Bayonnessa, New Jerseyssä perheeseen, jonka vanhemmat olivat emigroituneet Venäjältä Yhdysvaltoihin. Hänet lähetettiin 15-vuotiaana Brooklynin ortodoksisjuutalaiseen ješivaan, jossa opiskellaan juutalaisten pyhiä kirjoja. Päätettyään ješiva-opintonsa vuonna 1949 Diller luopui opinnoista rabbiksi ja haki New Yorkin yliopistoon, jossa suoritti Masters of Arts tutkinnon vuonna 1950 ja kolme vuotta myöhemmin tohtoriopinnot.

Lähes kuusi vuosikymmentä kestävän ainutlaatuisen uran jälkeen prof. emer. Diller jäi eläkkeelle vuonna 2009 Rusk Institute of Rehabilitation Medicine -yksiköstä toimestaan Chief of Behavioral Sciences and Director of Psychology Services; hän oli tuolloin myös hoitanut lähes 40 vuotta kliinisen kuntoutuslääketieteen professuuria New Yorkin yliopistossa. Elämänsä aikana Diller julkaisi runsaasti kirjoja ja vertaisarvioituja artikkeleita sekä johti kolmattakymmentä NIH - National Institute of Health – instituutin rahoittamaa tutkimushanketta neuropsykologisen kuntoutuksen alueelta. Viimeisimpinä töinään Diller toimitti yhteistyössä prof. emer. Yehuda Ben-Yishayn kanssa vuonna 2011 neuropsykologisen kuntoutuksen käsikirjan ”Handbook of Holistic Neuropsychological Rehabilitation: Outpatient Rehabilitation of Traumatic Brain Injury” kliinistä kuntoutustyötä kuvaavine DVD-tallenteineen; ja vuonna 2016 innovatiivisen kliinisen manuaalin ”Turning Points - Positive Outcomes of Intensive Psychotherapeutic Interventions in Holistic Neuropsychological Rehabilitation Settings”, jossa kuvataan neuropsykologisen kuntoutuksen psykoterauttisia interventioita kuntoutuksen vaikuttavuuden optimoimiseksi. Vielä tänä vuonna hän julkaisi Langenbahnin ja Rathin kanssa kirjan luvun ”Historical Development of Neuropsychological Rehabilitation”. Tässä Diller kollegoineen toteaa neuropsykologin laatukriteereistä seuraavaa: *“Psychologists who understand the nuances of impaired cognitive abilities, especially with in the context of personality and emotional factors, are uniquely qualified to provide interventions for cognitive and psychosocial difficulties following brain injury”*.

Prof. emer. Diller toimi lukuisten journalien toimituskunnissa ja vertaisarviointiryhmissä. Useilta kansallisilta ja kansainvälisiltä yhteisöiltä saamistaan huomionosoituksista mainittakoon mm. International Neuropsychological Societyn johtokunnan jäsenyys (1976-1980), American Congress of Rehabilitation Medicinen myöntämä Gold Key Award (1992) ja American Psychological Associationin myöntämä Roger Barker Award for Research (1994).

Yhdessä prof. emer. Yehuda Ben-Yishayn kanssa Diller perusti ja johti intensiivistä ”therapeutic community” -tyyppistä aivovammakuntoutusohjelmaa Israelissa ja sittemmin New Yorkin yliopiston Rusk Institutessa. Yhdessä he myös perustivat ja johtivat vuosia Kurt Goldstein Institute of Neuropsychological Rehabilitation -yksikköä Steinachissa, Saksassa. Yehuda Ben-Yishayn kuvaan muistikirjoituksessaan vuosikymmeniä kestäneen yhteistyön merkkipaaluja syvästi arvostamansa suuren ajattelijan ja ystävän kanssa sekä Dillerin ystävällistä, nöyrää ja inspiroivaa persoonaa (henkilökohtainen tiedonanto, 20.8.2019).

Eulogy for Leonard Diller August 19, 2020 by Yehuda Ben-Yishay

I met Lenny for the first time about 50 years ago in his capacity as the chief of behavioral sciences at the Rusk institute. He interviewed me for a position as a clinical researcher.

The major landmarks of our collaboration were:

- 1) The development of neurodiagnostic and remedial procedures.*
- 2) The establishment and co-management of an intensive program in Israel, for the neuropsychological rehabilitation of brain injured war veterans following the Yom Kippur war.*
- 3) The establishment of the intensive day program for neuropsychological rehabilitation of brain injured persons at the Rusk Institute.*
- 4) The establishment and co-management of the Goldstein Institute, in Germany, for German professionals in rehabilitation.*

Now I would like to read a few excerpts of what I wrote about my first meeting with Len: Lenny's manner was friendly but not effusive. I experienced him to be a soft spoken, straightforward, - "what you see is what you get"- type of man. Here was- I thought- a genuinely modest man. His questions revealed that he was a big thinker but one whose primary interest was in translating abstract theoretical ideas into concrete therapeutic interventions that suit the specific needs of individuals with a brain injury.

I confessed to him that except for some courses in research methods I had little or no experience in doing research. But, Lenny did not seem to be concerned. I got the impression that to him, a willingness to learn and work hard and the ability to think "out of the box" were more important than knowledge of research methods and statistics. Without him saying so, I knew that Lenny would be the type of supervisor who would help in such matters.

I was most impressed by this brilliant man, whose knowledge of our field was-I thought-encyclopedic and his memory was prodigious. I felt very comfortable in his presence and was not intimidated by his penetrating questions. Rather, his questions inspired me to think not only about what and how I would do but also why.

Lenny was one of the most important persons in my life and I shall always miss him.

Henkilökohtaisesti minulla oli kunnia ja ilo tutustua prof. emer. Leonard Dilleriin vuonna 1991, kun vierailin New Yorkin yliopiston Rusk Instituten aivovammapotilaiden holistisessa neuropsykologisessa kuntoutusohjelmassa. Sittemmin teimme yhteistyötä monikansallisessa holististen aivovammakuntoutusohjelmien vaikuttavuutta arvioivassa tutkimushankkeessa ja sen pohjalta kirjoitetuissa julkaisuissa.

Kliinisen neuropsykologian ensyklopediassa (2011) Hibbard ja Kaplan kirjoittavat arvostaen ja kauniisti prof. emer. Dilleristä seuraavaa: ... "many would agree that Dr. Diller is the most modest man in neurorehabilitation psychology, an irony of the first magnitude, as few have contributed so much to the field". Prof. emer. Dillerin perintö visionäärisenä klinikkona, tutkijana, opettajana, hallintotoimissa sekä alan kehittämistyössä, järjestötoiminnassa ja puolesta puhujana elää vahvana.

Lähdeviitteet:

Handbook of Holistic Neuropsychological Rehabilitation, Outpatient Rehabilitation of Traumatic Brain Injury. Yehuda Ben-Yishay & Leonard Diller (Eds.). Oxford University Press, New York, NY (2011).

Hibbard M., Caplan B. (2011) Diller, Leonard (1924–). In: Kreutzer J.S., DeLuca J., Caplan B. (eds) Encyclopedia of Clinical Neuropsychology. Springer, New York, NY.

Langenbahn D.M., Rath J.F., & Diller L. (2019) Historical Development of Neuropsychological Rehabilitation. In: Barr W.B. & Bieliauskas L.A. (eds) The Oxford Handbook of History of Clinical Neuropsychology. Oxford University Press.

Turning Points: Positive Outcomes of Intensive Psychotherapeutic Interventions in Holistic Neuropsychological Rehabilitation Settings. Yehuda Ben-Yishay & Leonard Diller (Eds.). Lash & Associates Publishing/Training, Incorporated (2016).

